

عنوان مقاله:

بهبود آسیب حافظه فضایی به دنبال ورزش ارادی در موش های صحرایی وابسته به مرفین: یک گزارش کوتاه

محل انتشار:

مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، دوره 20، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ولی نودری - Lecturer at Farhangian University

ابوذر زارع - Lecturer at Farhangian University

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: یکی از راه‌های درمان اعتیاد، ورزش کردن می‌باشد. هدف این پژوهش تعیین بهبود آسیب حافظه فضایی به دنبال ورزش ارادی در موش‌های وابسته به مرفین بود. مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی، موش‌ها همزمان با ۱۰ روز فعالیت دویدن، مرفین (۱۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم) را روزی دو بار با فاصله ۱۲ ساعت دریافت کردند. سپس همه موش‌ها برای ۵ روز متوالی و هر روز ۲ بار در ماز آبی موریس آموزش دیدند. برای تحلیل داده‌ها از آزمون آنالیز واریانس (ANOVA) و آزمون Tukey استفاده شد. یافته‌ها: نتایج نشان داد که گروه‌های وابسته به مرفین و کنترل ورزشکار به صورت معنی‌داری مدت زمان بیش تری را در ناحیه هدف در مقایسه با گروه مرفین و کنترل ورزش نکرده سپری نمودند (به ترتیب، $P=0.001$ و $P=0.04$) و این نشان می‌دهد که ورزش موجب بهبود به خاطرآوری حافظه فضایی گردید. نتیجه گیری: ورزش ارادی ممکن است یک روش بالقوه‌ای برای درمان برخی از نقایص رفتاری ناشی از مرفین باشد. کلمات کلیدی: وابستگی به مرفین، ورزش ارادی، ماز آبی موریس، موش صحرایی

کلمات کلیدی:

Morphine dependency, Voluntary exercise, Morris water maze, Rat, وابستگی به مرفین، ورزش ارادی، ماز آبی موریس، موش صحرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1586517>

